

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. An per Mariam Matrem, an verò per D. Iosephum hoc jus
successionis ad Regnum Iudaicum ad Christum delatum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

SECTIO II.

*An per Mariam Matrem,
an verò per D. Iosephum hoc
jus successionis ad Regnum
Iudaicum ad Christum dela-
tum sit?*

L.V. **P**rima sententia est illorum qui asserunt hoc jus successionis ad Christum pervenisse non per D. Iosephum, sed per Beatam Virginem: Ratio illorum est quod Christus non habeat à D. Iosepho quod sit de Tribu Judà aut de stirpe David, quibus privatè erat additum jus istius regni, sed à Beatâ Virgine, à quâ solâ carnem traxit & sanguinem, ac consequenter omnem nobilitatem. Cùm ergo Matthæus lineam prosequatur descendentiū ex Davide per Salomonem, ut constat, & Beata Virgo recto ac inflexo ordine ab iisdem descenderit, ut constat ex dictis ad primam objectionem contra Genealogiam supra c. 3. sequitur omninò quod per illam ad Christum filium suum, non verò per D. Iosephum istud juris pervenerit.

L.VI. Sed hæc ratio non concludit, primò, quia etsi à solâ Virgine omnem nobilitatem carnis traxerit Christus, eo quod ab illâ solâ traxit carnem. Attamen potuit à D. Iosepho, uti Patre suo & longè strictiori modo quàm legali alia traxisse; puta, jura, actiones, credita, titulos, hæreditatem, regnum: & de factò traxit ab eo hoc jus ad Regnum Davidicum quod à Beatâ Virgine trahere non potuit. Nam cùm istud Regnum à Salomonis lineâ ad lineam Nathan esset translatum, ex quâ nullo modo est B. Virgo, est verò D. Iosephus secundum legem ut diximus; nullatenus regnum quod ad illam pervenire non poterat, poterat verò ad D. Iosephum ab eâ, sed ad hoc accipere debuit. Secundò, quia etsi à lineâ Salomonis non fuisset translatum regnum, licet etiam mulieres proximiores illius hæredes esse potuissent: quod nullatenus credibile est, licet tandem

certum esset Beatam Virginem omnibus masculis fuisse Davidi & Salomoni propinquiorem, cùm è contra Pater D. Iosephi, ut relatus in Genealogiis videatur fuisse major natu & proximior Patre B. Virginis Joachimo subcicito (quæ tria prius probare deberet hæc sententia) non tamen adhuc ad Christum pervenire potuit per Virginem: quia cùm Beata Virgo supervixerit Christo, jus istud ad illam devolutum in eâ steterit, nec eâ vivente ad Christum transire potuisset, cùm tamen potuerit transire à D. Iosepho ad ipsum utpote qui D. Iosepho superstes fuit.

D. Bernardinus Senensis tom. 3. ser. L.VII. de S. Iosepho qui docet nobiscum certò certius Christum fuisse jure successionis Regni Davidici hæredem, quoad hanc controversiam est ambiguus, an per Mariam an autem per D. Iosephum in illud successerit; verba illius hic admetiri lubet. *Fuit, inquit, Ioseph primogenitus de stirpe Patriarchali, Regali & Ducali secundum lineam rectam: nam Evangelista Matthæus cap. 1. lineam rectam omnium prædictorum Patrum deduxit ab Abraham usque ad Virginis Sponsum, Ex quo patet quod dignitas Patriarchalis, Regalis atque Ducalis, in isto fuit terminata, quia Maria & Ioseph erant cognati ejusdem Tribus, & secundum morem Scripturarum Genealogia per viros computantur, & sic Virgo & Ioseph simul fuerunt descripti in Bethlem, Luc. cap. 2. velut de unâ stirpe naturali generati. Hæc secundum Hieronymum & Nicolaum de Lyra. Quod Beata Virgo & Beatus Iosephus adhuc viventes futuri essent successores legitimi Regni David, nisi ab Herode & alienigenis fuisset usurpatum, probatur quia Christus Dominus fuit Rex ille de semine David. promissus ipsi David 3. Regum cap. 7. Videndus Divus Bernardinus propter hanc citationem. Cùm ergo omnes nobilitates & dignitates respectu sanguinis habuerit Christus à sola Matre suâ, constat quod ipsa Virgo benedicta rectâ lineâ descendit de genere David, & ei debebatur Regnum Iudaicum, & hanc Regni dignitatem transmisit Virgo in Christum filium suum, quia fuit filia David uti in Psalmo 44. ait. Altitit Regina à dextris tuis. Et subjungit immediate, Audi filia & vide, &c. Et sic verum titulum scripsit Pilatus super Crucem Ioan. cap. 19.*

cap. 19. JESUS NAZARENUS REX JUDÆORUM. *Et posito sine præjudicio veri, quod ipsa Virgo non esset proximior ad successionem ipsius Regni Iudaici saltem non potest negari, cum ad ipsum Ioseph de jure pertineret, qui de Regio semine descenderet per rectam lineam masculinam ut patet Matth. cap. 1. Jacob genuit Ioseph Virum Mariæ. Hæc Divus Bernardinus.*

LVIII. Censeo ego istud juris ad Christum pervenisse non per Mariam Matrem carnalem, sed per Iosephum Patrem superlegalem; posse tamen dici etiam per Matrem quatenus scilicet Beata Virgo, à quâ solâ est, nubens D. Iosepho, ad quem recto ordine tanquam ad ultimum & directum Davidis hæredem Regnum devolutum erat, fecit illum filium D. Iosephi ac consequenter ejus necessarium hæredem. Hujus sententiæ sunt quàmplurimi, inter quos è nostris Doctor Resolutus Joannes Bacchonijs in 4. Sentent. quæst. 1. Prologi art. 2. §. 2. circa med. Franciscus Lucas & Cornelius à Lapide in c. 1. Matth. Possinus apud Bollandum, & Bollandus cum socijs in Actis Sancto. Mensis Martii tomo 3. ad 19. ejusdem mensis in S. Iosepho, §. 6. & alii.

LIX. Probatur primò, ex Genealogiis Christi & modis illas deducendi: Cur enim quæso Christi ex Davide descensus per D. Iosephum non verò per Mariam ab illis deducitur, nisi quia censuerunt & voluerunt ut intelligeremus D. Iosephum esse Christi Patrem & respectu ejus tenere locum Patris in ordine ad successionem ac si eum genuisset: ac etiam quod D. Iosephus recto ordine ex Davide descendens directus ejus hæres extiterit, ac consequenter Christus per ipsum, ut ipsi conceptus & natus ex suâ conjuge de tempore matrimonii cum ipsâ.

LX. Confirmatur ex D. Bernardino Senensi mox citato, ibi enim licet videatur permittere dubitare an Christus per Beatam Virginem successerit in istud Regnum, cum non ita constet ipsam esse directam Regum descendentem & Regni hæredem, semper tamen sibi constat in affirmando quod saltem id non possit negari de D. Iosepho. Quare cum D. Iosephus & B. Virgo nec fuerint

eadem Patre geniti, nec potuerint esse uterque simul & semel istius Regni hæres, oportet ex fundamento D. Bernardini ut fuerit Christus hæres istius Regni per D. Iosephum: saltem certius est ex D. Bernardino successisse in istud Regnum per D. Iosephum, quàm per Beatam Virginem.

Secundò, quia non est credibile jus Regni Davidici ad mulieres potuisse pervenire, & ut pervenire potuisset, non potuit illud ad Christum per Virginem pervenisse, quia cum Christus ante Virginem mortuus sit non expectavit hæreditatem. Cum ergò ex prædictis constet Christum Regem fuisse Iudæorum jure successionis, oportuit omninò ut illud acceperit à D. Iosepho qui ante ipsum mortuus est.

Tertiò, id etiam conjicio ex hoc quod in Scripturâ soli filii Davidis immediati, ut est Salomon, &c. D. Iosephus & Christus dominus dicantur filii Davidis, ergò D. Iosephus & per hunc Christus Davidis hæredes, ut illi.

Quartò, probatur ex Lucæ cap. 1. vers. 32. ubi Angelus ad Mariam de Verbo in eâ incarnando loquens dicit, *Dabit illi Dominus Deus sedem David Patris ejus.* Ubi nota non dicit Angelus *Patris sui*, sed *Patris ejus*. Quare nomê Patris ibi non refertur ad David, quod bene advertendum est, sed ad alium: quis autem ille alius Pater Christi quàm D. Iosephus? Ergò, &c. Est ergò sensus verborum istorum Lucæ hic, dabit illi Dominus Deus sedem David quæ est Patris ejus D. Iosephi.

Objicies, ibi dicitur dabit illi Dominus Deus sedem David Patris ejus, non dicitur reddet vel restituet ei Dominus Regnum David, quasi posteri Davidis aliquod adhuc jus ad illud habuerint, sed simpliciter dabit illi Dominus Deus sedem, ut intelligamus Christum ex Dei dono, non verò hæreditariè aut ex humanâ successionem illud Regnum accepisse. Respondeo hæc ratiocinatio nimis grammaticalis est. Respondeo secundò, quod cum Regnum tamdiu fuerit extra lineam Salomonis, posse dici ei datum, cui ita conservatum, & ad quem post tot annorum centurias & per talem viam reversum.

N

SECTIO

Synopsis

Magnificat

D.

Iosephus

SV
an